

VIL DU LASTE NED WEB 2.0?

- DELEKULTUREN FORANDRER SAMFUNNET

VIBEKE KLØVSTAD OG TANJA STORSUL

Silje er 18 år. Det første hun gjør når hun kommer hjem fra skolen, er å slå på datamaskinen. Hun sjekker raskt om hun har fått noen nye meldinger før hun tar seg en brødskive. Datamaskinen lar hun stå på. Utover kvelden går hun bortom datamaskinen med jevne mellomrom. Hun sjekker om noen har lagt ut nye bilder på Facebook eller Nettby. Kanskje laster hun opp noen bilder fra festen på fredag via en venninnes profil. Når hun har lekser, bruker hun nesten alltid datamaskinen til det – da søker hun på Google og Wikipedia for å finne informasjon. Hun finner bilder hun kan bruke som illustrasjon på Flickr, mens hun har MSN åpen og chatter med venner. De diskuterer skolearbeidet og om de har valgt en god vinkling, og spør hverandre hvor de har funnet interessant informasjon. Samtidig diskuterer de om de skal møtes, og hva som skjer senere på kvelden.

Innimellom tar hun noen avbrekk og stikker innom NRKs Urørt-sider, hvor en gutt hun liker ganske godt har lagt ut noen sanger han har laget. Hun finner musikkbloggen hans og legger inn en kommentar om at hun liker sangene hans. Hun er selvfølgelig innom Facebook flere

17

ganger i løpet av kvelden, blant annet fordi hun ble invitert til å bli med på en quiz, og for å se på bilder en venn har lagt ut. Hun har en halvskrevet e-post åpen i et vindu, men den bruker hun litt tid på. Mormor venter på at hun skal gi lyd fra seg, og faktisk liker hun å sende mormor e-post. Men for å kommunisere med vennene er det mye raskere og mer direkte å bruke MSN eller sende meldinger på Facebook og Nettby.

Kanskje hun også er med i et spill på nettet, eller kanskje hun nettopp har lagt ut et bilde av seg selv på Deiligst.no, men det vet vi ikke sikkert, for det vil hun ikke snakke om. Hadde Silje vært gutt, hadde hun mest trolig hatt noen nedlastinger av filmer eller programvare som rullet og gikk mens hun gjorde andre ting. Som gutt ville hun stadig vært innom YouTube og sett på små filmsnutter, for eksempel tv-serier, eller sendt kompisene lenker til filmsnutter av noen kule snowboard-stunt.

Men hadde det vært helg, så hadde sannsynligvis ingen av dem vært på nett, da ville de vært ute og truffet vennene sine.

SILJES GENERASJON

Silje er en typisk representant for nettgenerasjonen.¹ Sammenlignet med andre ungdommer bruker hun ikke nettet spesielt mye eller spesielt avansert. Silje er som ungdom flest en storbruker av Internett og ser nettet som en selvfølgelig del av hverdagen.

For de unge er det naturlig å bruke Internett i utviklingen av egen identitet, kompetanse og kultur. De bruker Internett til å skaffe seg informasjon, de tilfører ny informasjon, de bruker det til underholdning og de offentliggjør meninger, diskuterer sine tanker, bilder og relasjoner i ulike nettverk. I 2007 brukte i underkant av 9 av 10 norske

.....
1 Silje finnes ikke i virkeligheten. Det gjør ingen av de andre personene i artikkelen heller. Bildene er tegnet ut fra hva som kom til uttrykk som typisk Internett-bruk i en studie der vi kombinerte en representativ spørreundersøkelse med fokusgruppeintervjuer (Storsul mfl. 2008). Funnene herifra bekreftes og utdypes i ITU Monitor-undersøkelsen (Arnseth mfl. 2007).

ungdommer mellom 16 og 19 år Internett flere ganger daglig (Storsul mfl. 2008, s. 14). Mange av dem lever i økende grad et liv på nettet som er tilgjengelig for allmennheten – på en helt annet måte enn den voksne generasjonen.

Ved å studere dagens ungdom får vi kunnskap om hvordan bruken av teknologi etablerer nye kommunikasjonsmønstre. I stadig større grad ser vi at brukerne tar sosiale medier i bruk for å skape, dele og distribuere informasjon og innhold på nettet. En delekultur vokser frem, og nettgenerasjonen er pionerene.

WEB 2.0 ER LAGET AV FOLKET!

Den mest kjente betegnelsen på utviklingen av sosiale medier er buzzordet Web 2.0 – et relativt omdiskutert begrep. Internett ble utviklet allerede på 1960-tallet, men det var først med lanseringen av World Wide Web i 1993 at Internett ble et massefenomen. Webens første tiår var preget av å være et medium for profesjonelle innholdsleverandører. Aviser, fjernsyn og offentlige etater flyttet inn på nettet med etter hvert innholdstunge portaler. Da O'Reilly i 2003 lanserte begrepet Web 2.0, var det blant annet for å illustrere at weben i større grad ble formet av brukerne (Wikipedia 2008, O'Reilly 2005). Gjennom verktøy og nettsteder som blogger, Flickr, YouTube, MySpace og Wikipedia ble det lagt til rette for samarbeid og deltakelse. Gjennom disse nettstedene deler brukerne innhold med hverandre og knytter seg sammen i nettverk. Når brukeraktiviteten øker, det vil si jo mer innhold som lastes opp av brukerne gjennom innlegg, kommentarer, musikkfiler, filmer og bilder ved at bilder «tagges» eller wikier redigeres, – jo rikere blir nettet for alle.

Det har med andre ord ikke kommet noen ny versjon av World Wide Web som kan lastes ned. Begrepet Web 2.0 illustrerer derimot at *brukerne* står i sentrum.

LA DE TUSEN BLOGGER BLOMSTRE ...

En av de første Web 2.0-tjenestene var weblogging, nå bare kalt blogging. Fenomenet skøyt fart i begynnelsen av 2000-tallet og markerte en ny æra i måten å bruke Internett på. Med bloggen kunne alle starte en web-side og ytre meninger om alt mellom himmel og jord. Bloggen ga en ny mulighet til å gjøre «mannen i gata» synlig. Blogging var likevel ikke revolusjonerende i forhold til prinsippet om å delta. Allerede fra fremveksten av Internett hadde grupper av brukere vært aktive og deltakende, gjennom ulike «usenets». Men med enkle bloggverktøy ble det mulig for alle å publisere på nettet.

Med bloggen trengte en verken å være journalist i en nettavis eller nettedaktør i en offentlig portal for å kunne skrive og mene noe offentlig på nettet – eller for den saks skyld medlem eller «cyborger» i et eget forum. Med blogging fikk massene et egnet medium, et effektivt verktøy for å synliggjøre seg selv og dele sine meninger, bilder og nettverk med andre.

28

Å DELE KUNNSKAP OG HARDDISK

Med Wikipedia oppsto det et annet eksempel på en kultur der brukerne deler kunnskap med hverandre. Wikipedia er trolig det mest kjente eksemplet på en wiki. Et viktig prinsipp ved wikier er at alle involverte, når som helst, kan redigere sidene og innholdet. Derfor har ingen eierskap til sidene. Brukerne utvikler tekstene sammen, noe som gjør arbeidet mer effektivt enn om alle hadde sittet og skrevet på hver sin tekstsamling eller nettside. Wikipedia er et brukerskapt nettleksikon der alle brukere kan endre leksikonartikler som er ufullstendige eller inneholder feil, uten at noen spør om hvilken bakgrunn du har for å gjøre det. Det innebærer at det er mulig å legge inn feilinformasjon bevisst, og dette har forekommet. Erfaring viser imidlertid at slike feil som oftest rettes opp igjen ganske raskt av andre brukere.

Delekulturen innebærer ikke bare at brukerne deler eget innhold. Digitale medier gjør det også lett å dele andres innhold. En bransje som

tidlig fikk merke brukernes delekultur, eller forbrukerens hang til å dele gratis, var musikkindustrien. Særlig de unge sluttet å kjøpe cd-er rent fysisk i butikken, idet de merket at andre musikkinteresserte mer enn gjerne delte musikkfiler på nettet. Dette har bidratt til store diskusjoner om piratkopiering og opphavsrett.

NETTSAMFUNN SOM SOSIALE MØTEPLASSER

Nettsamfunn er det nettfenomenet som har ekspandert raskest de siste årene. Nettsamfunn er sosiale web-tjenester der brukerne registrerer seg med navn eller kallenavn («nick»), bilde av seg selv og annen informasjon de ønsker å dele med andre. De bygger nettverk ved å melde seg inn i grupper, eller ved å fortelle hvem de er venner med. De kan sende hverandre beskjeder, dele bilder og videoer med vennene sine, og fortelle om hva de gjør i øyeblikket. Mulighetene er mange, og brukerne bidrar selv til å utvikle nettsamfunnene ved å utnytte dem på nye måter.

I løpet av få år har nettsamfunn vokst til å bli en av de aller viktigste aktivitetene for ungdom på Internett. Ved utgangen av 2007 brukte 7 av 10 ungdommer i Norge nettsamfunn hver dag. Legger vi til de som brukte nettsamfunn på ukentlig basis, gjaldt det nesten 9 av 10 unge (Storsul mfl. 2008). De dominerende nettsamfunnene var Facebook.com og Netby.no. Ved inngangen til 2009 var nesten 1,5 millioner nordmenn registrert på Facebook (Facebook 2008).

Nettsamfunnene er sosiale møtesteder. De gir god underholdning og uforpliktende moro, og brukerne deler gjerne morsomme videoer med hverandre. Dessuten er nettsamfunn viktige for at folk skal kunne orientere seg i samfunnet. Ungdom forteller at deltakelse i nettsamfunn er helt nødvendig for å følge med på hva som skjer. De som ikke er medlem av Facebook eller lignende nettsamfunn, opplever at de ikke får med seg viktig sosial informasjon. Eller for den saks skyld informasjon om for eksempel studentdrevne aktiviteter som kollokvier, konserter, debatter eller politiske møter.

Mens nettsamfunn som Facebook og Nettby inviterer brukerne til å legge ut og dele mange typer informasjon, tekst, bilder og videoer, vokser det også frem enklere nettverkstjenester der brukerne raskt kan formidle korte beskjeder til nettverket sitt. En slik tjeneste er Twitter, der brukerne kun svarer på spørsmålet: «Hva gjør du akkurat nå?» Meldingene kan legges inn på web eller via sms, og de er dermed lette å oppdatere uansett hvor man befinner seg. Dette brukes åpenbart til å fortelle om nettopp hva man gjør, er på kino eller skolen, men det brukes også til andre formål. Høsten 2008 ble Twitter et sentralt og for mange viktig medium gjennom store hendelser som valget i USA og terroraksjonen i India. Twitter markerte seg rett og slett som det raskeste mediet til å melde de siste nyhetene først (Omdahl 2008).

SILJES DELEKULTUR PÅVIRKER SAMFUNNET

22

Sosial web og nettsamfunn representerer et skifte fra en situasjon der avsenderen kontrollerte informasjonen som ble sendt, til en situasjon der brukermedvirkning gjennom deling og dialog får stadig sterkere betydning.

Silje på 18 er en del av nettgenerasjonen og tar deltakerkulturen for gitt. Hun bruker medieinnhold, deler med andre – og skaper selv nye medieuttrykk. Gjennom sosiale web-medier utvikler nettgenerasjonen en digital kompetanse som ikke bare handler om å beherske digitale verktøy, men å være deltaker i et informasjonssamfunn der nettverkene får større betydning og den sosiale weben blir arena for samfunnsdeltakelse. De unge skaper, deler og distribuerer informasjon og medieinnhold, og dette representerer et skifte i forholdet til mediene. Skillene mellom dem som produserer og dem som konsumerer medieinnhold blir utydelige (Jenkins 2006). Dette er endringer som vil få betydning for hvordan vi lærer, arbeider, holder kontakt med andre og deltar politisk.

Mest trolig ser vi i dag bare toppen av isfjellet i beskrivelsen av hvor-

Tittel: **HUMAN HIGHWAY**
Fotograf: kevin-dooley/Kevin Dooley (Chander, AZ, USA)
Brukt i hht. cc by 2.0 Generic, jf:
<http://www.flickr.com/photos/pagedooley/1050414916/>

dan brukerne finner nye måter å dele på. Bruks- og aktivitetsmønstrene endrer seg raskt. Mens bloggen ble sett som den nye representanten for delekulturen tidlig på 2000-tallet, ble den i 2008 erklært død i *Wired* (Boutin 2008). Bloggene tok av fordi de var lettvinde å bruke, men kun i forhold til tekst. Bilder, lyd og videoklipp er lettere å inkludere i sosiale nettsteder som Facebook, Nettby, YouTube og Flickr. Dessuten kan brukerne der samtidig kommunisere med vennene i nettverket sitt uten å måtte skrive lange tidkrevende tekster. Det betyr ikke at alle typer blogger er døde, men de personlige bloggene ser ut til å spille mindre rolle enn det en trodde bare for noen år siden.

Det foregår også raske endringer i de sosiale nettstedene. Brukerne av et nettsamfunn flytter seg raskt til et annet dersom de opplever at en ny tjeneste er bedre, eller nettverket flytter over på en ny plattform.

Det vil hele tiden bre om seg nye typer nett- og mediefenomener – og ikke bare hos de unge. Tendensene vi ser tyder imidlertid på at prinsippet om deling i nettverk vil stå sentralt. Delekulturen er ikke bare et fenomen for noen få unge. Den er et uttrykk for at også samfunnet endrer seg. På midten av 1990-tallet ble det snakket om at vi var på vei inn i nettverkssamfunnet eller informasjonssamfunnet (Castells 1996, Webster 1995). Det er dette vi nå ser i praksis. Nettverkene de unge bygger på Facebook og Twitter, viser hvordan nettverkssamfunnet nå er en del av hverdagen for de aller fleste. De unges deling av informasjon i elektroniske nettverk viser hvordan informasjon er blitt et nøkkelgode i samfunnet.

ER GJENNOMSNITTSSKOLEN KLAR FOR WEB 2.0?

Vi vet at Silje foretrekker å hente informasjon digitalt i mye større grad enn hun gjorde tidligere. Samtidig bruker hun gjerne flere kilder når hun tilegner seg kunnskap. Hun bruker oftere lyd, bilder og film sammen med tekst der hun får muligheter til å gjøre det – enn hun gjorde bare for få år siden.

Silje får i liten grad tatt dette i bruk på skolen. Som elever flest får hun bruke datamaskin der ca. 4 timer i uken (Arnseth mfl. 2007). Som regel brukes den i norsk eller samfunnsfag, og da er det gjerne i forhold til å søke etter informasjon eller skrive tekster, iblant har de brukt regneark også. Mange av Siljes oppgaver leveres gjennom skolens LMS (Learning Management System), noe hun for så vidt synes fungerer helt ok, men hun synes det er synd at lærerne ikke bruker LMS-en mer som et sosialt nettverk. Da kunne hun ha fått tilbakemeldinger digitalt og lagret lærernes kommentarer, og kanskje til og med fått medelever til å lese stilene hennes. Dessuten kunne hun funnet frem kommentarene neste gang hun skulle skrive en stil eller oppgave. Noe sier Silje at lærerne kanskje ikke er den gruppen det er enklest å endre. Lærerne til Silje bruker nemlig nesten ikke data i undervisningen, annet enn når de holder PowerPoint-presentasjoner. De sier at de ikke har tid til å bruke det, selv om mange av dem har egen bærbar pc og bruker den mye til eget arbeid med forberedelser og til administrasjon.

25

Hjemme, derimot, har Silje egen datamaskin, og hun synes det er bedre å gjøre skolearbeid på datamaskinen hjemme enn på skolen, for da har hun nok tid, og hun vet hvor alt ligger.

SKOLER PÅ NETT!

Fetteren til Silje, Daniel, går på en videregående skole der både elever og lærere har bærbare maskiner med godt nettverk og bruker nettet mye i timene. Han fortalte Silje her om dagen at gjennom simuleringer på Viten.no, et nettsted for naturfag, hadde han for første gang forstått hva et DNA-molekyl er. Silje forsøkte å henge med i forklaringene hans, men tenkte at hun heller fikk se etter på Viten.no for å forstå det ordentlig.

Daniel har dessuten digitale mapper i de ulike fagene, som han bruker til å samle, presentere, dele, vurdere og utvikle skolearbeidene sine. Dessuten vurderer læreren ham på bakgrunn av mappene. Andre elever

har også innsyn i oppgavene hans i ulike faser av arbeidet, noe som føles konstruktivt siden de kan dele og samarbeide på nye måter. Daniel er dessuten ganske stolt av at han for første gang i sitt liv har sånn noenlunde orden på skolearbeidene sine – nå kan han søke opp oppgaver han har gjort, finne frem lærernes kommentarer og vurderinger på en enkel måte.

I samfunnsfag har de begynt med en egen fagwiki, der de arbeider frem all tekst selv gjennom søk i andre kilder, alt fra Internett til bøker om temaene de tar opp. Faktisk så får de mer oppdatert informasjon om en rekke temaer ved at de kan bruke forskjellige kilder enn hva de ville fått i en lærebok. Dessuten er det motiverende å skrive sammen med andre, bli korrigert og kunne supplere teksten med aktuelle filmklipp eller bilder.

Silje irriterer seg over at det virker som om det er så store forskjeller. Skolen til fetteren ligger til og med i samme fylke. Hun synes det er merkelig at lærerne ikke klarer å se alle fordelene. Vel å merke har hun hørt Daniel stønne over at ikke alle utprøvinger av nett-tjenester og verktøy er like vellykket. Da kan det virke som om de bruker masse tid på å utforme prosjektene fremfor innholdet. Men Silje skulle ønske lærerne på hennes skole ville prøvd litt mer. Hun synes det virker som om elevene er mer engasjert i egen undervisning, og at lærerne rett og slett er mer på nett på Daniels skole!

NYE FORMER FOR SAMFUNNSDELTADELSE

Ida går i klassen til Silje. Ida er aktiv i elevrådet på skolen, og hun er engasjert i å styrke elevenes rettigheter. Hun sitter også i en komité i Elevorganisasjonen som jobber med å fremme felles forslag som kan bedre skolemiljøet.

Både elevrådet og skolemiljøkomiteen har egne grupper på Facebook der bare medlemmene har tilgang. Det er gjennom disse gruppene hun får innkallinger til møter. E-post bruker hun sjelden. De bruker Face-

book-gruppene aktivt til å dele og kommentere hverandres ideer mellom møtene. Dessuten bruker de gruppene til å holde seg oppdatert. Når Kunnskapsdepartementet kommer med nye utspill, diskuterer de det i denne gruppen.

Når skolemiljøkomiteen vil teste hva andre elever synes om et forslag, legger de forslaget ut på nettsamfunnene ungdom bruker. Ida mener de oppnår større oppmerksomhet om saken på denne måten, og de får også innspill til hvordan de kan gjøre forslagene bedre.

Det Ida synes er rart, er at ikke også offentlige myndigheter legger bedre til rette for disse mulighetene. Hun er mer engasjert enn de fleste, og det hender derfor at hun leser oppslag på Kunnskapsdepartementets sider på nettet. Ofte finner hun interessante saker hun gjerne skulle delt med andre i Elevorganisasjonen, eller elever på skolen sin. Hun skulle ønske at hun da kunne delt slike oppslag på samme måte som hun deler avisartikler, nemlig ved å trykke på en deleknapp. Da ville hun enkelt kunne poste oppslaget på sin profil på nettsamfunnet så alle vennene hennes kunne se det, eller hun kunne lagt det ut kun til de gruppene hun deltar i, med sine egne kommentarer til om hun synes det er en god idé eller ikke.

27

STOLTENBERG PÅ FACEBOOK

I det hele tatt skulle hun ønske norske myndigheter og politikere kunne lære litt mer av Obamas presidentkampanje. Kampanjen etablerte offisielle profiler på Facebook, MySpace, YouTube, Flickr, Digg, Twitter, LinkedIn, BlackPlanet, Faithbase og flere andre sosiale nettsteder og presenterte bilder, taler, videoer og informasjon om hvor folk kunne stemme. Dette engasjerte mange, også ungdom som kunne spre informasjon, meninger og filmer fra Obamas profiler videre i sine nettverk, eller sende tips om gode valgvideoer til sine venner.

Ida tror norske politikere kommer til å forsøke på noe av det samme, og synes det er litt stilig at Stoltenberg er på Facebook. Kanskje også

offentlige myndigheter burde tenke litt mer i de baner. Ikke ved å leke ungdommelige og kule, eller lage egne nettsamfunn, men ved å gjøre det lettere for folk å dele offentlig informasjon, videoer eller politiske vedtak med hverandre. Om folk kunne dele slike ting i de nettsamfunnene de selv deltok i, ville flere engasjere seg, tenker Ida.

SILJE ER SNART VOKSEN ...

Nettgenerasjonen er i ferd med å bli voksen. Silje, Ida og Daniel er allerede myndige og snart ferdig med videregående. Snart skal de velge utdanning, kanskje søke om studielån og barnehageplass, kjøpe bolig og finne ut av arbeidsmarkedet. Dessuten skal de stemme ved valg – eller de skal stille til valg selv.

Det Silje og vennene gjør på nettet i dag, er viktig fordi det viser hvordan nye bruksmønstre bryter med etablerte mønstre for samhandling. Ungdommene deler informasjon i sine nettverk. Det er ingen ting som tyder på at de vil bli mindre nettverksorienterte i fremtiden.

Når nettgenerasjonen kommer inn i arbeidslivet, vil den ta med seg mye av samhandlingsmønstrene sine, og utfordre etablerte strukturer på arbeidsplassene. Når den skal forholde seg til offentlig informasjon eller offentlige tjenester, vil den ha forventninger til en offentlig sektor som deler, ikke kontrollerer informasjonsstrømmene.

Det vil være utfordrende å realisere de mulighetene som ligger i dette. Offentlige og private virksomheter, organisasjoner og politikere vil alle måtte tenke nytt både i forhold til ekstern kommunikasjon, og i forhold til hvordan de organiserer arbeidet sitt.

Dette krever åpenhet og fleksibilitet – og en stor porsjon nysgjerrighet. Vi kan ikke vite i dag hvilke uttrykk nettverksbyggingen vil få i fremtiden, og hvilke plattformer Silje vil bygge sine nettverk på. Dette vil være en kontinuerlig utvikling – og for å forstå og tilrettelegge i forhold til den trenger vi sårt Silje og hennes kompetanse!

REFERANSER

- ARNSETH, H.C., HATLEVIK, O., KLØVSTAD, V., KRISTIENSEN, T. & OTTESTAD, G. (2007): *ITU Monitor*, ITU/UiO: Universitetsforlaget.
- BOUTIN, P. (2008): Twitter, Flickr, Facebook Make Blogs Look so 2004, *Wired Magazine* 16.11, oppdatert 2008-10-20 (nettmagasin), http://www.wired.com/entertainment/theweb/magazine/16-11/st_essay (lest 2008-12-18).
- CASTELLS, M. (1996): *The Rise of the Network Society*, Oxford: Blackwell.
- FACEBOOK (2008): *Advertise on Facebook. Step 3 Reach the exact audience you want*, oppdatert 2008-12-18, (webskjema for å annonsere på Facebook der antall registrerte brukere fra et bestemt land fremkommer), <http://www.facebook.com/ads/create/> (lest 2008-12-18).
- JENKINS, H. (2006): *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*, New York: New York University Press.
- O'REILLY, T. (2005): What is Web 2.0?, *O'Reilly Media*, oppdatert 2005-09-30 (nettsted), <http://www.oreillynet.com/pub/a/oreilly/tim/news/2005/09/30/what-is-web-20.html> (lest 2008-12-18).
- OMDAHL, J. (2008): Den viktigste dekingen av Mumbai? Den lager du, *Dagbladet.no*, oppdatert 2008-11-27 (nettavis), http://www.dagbladet.no/2008/11/27/kultur/tv_og_medier/mumbai/terror/india/3850331/ (lest 2008-12-18).
- STORSUL, T., ARNSETH, H.C., BUCHER, T., ENLI, G., HONTVEDT, M., KLØVSTAD, V. & MAASØ, A. (2008): *Nye nettfenomener. Staten og delekultur*. Rapport fra IMK og ITU/UiO (nettversjon), <http://www.media.uio.no/forskning/prosjekter/nettfenomener/PDF/RapportNyeNettfenomener.pdf> (lest 2008-12-18).
- WEBSTER, F. (1995): *Theories of the Information Society*, London: Routledge.
- WIKIPEDIA (2008): *O'Reilly Media*, oppdatert 2008-11-21 (nettleksikon), http://en.wikipedia.org/wiki/O'Reilly_Media (lest 2008-12-18).

Dette kapitlet er tilgjengelig under en [Creative Commons Navngivelse-Del på samme vilkår 3.0 Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/).